

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

19. listopadu 2013*

„Žaloba na neplatnost — Rozhodnutí 2011/866/EU — Roční úprava odměn a důchodů úředníků a ostatních zaměstnanců Evropské unie — Služební řád úředníků — Článek 65 služebního řádu — Metoda úpravy — Článek 3 přílohy XI služebního řádu — Doložka o výjimce — Článek 10 přílohy XI služebního řádu — Závažné a náhlé zhoršení ekonomické a sociální situace — Úprava opravných koeficientů — Článek 64 služebního řádu — Rozhodnutí Rady — Nepřijetí návrhu Komise“

Ve věci C-63/12,

jejímž předmětem je žaloba na neplatnost na základě článku 263 SFEU, podaná dne 3. února 2012,

Evropská komise, zastoupená J. Currellem, D. Martinem a J.-P. Keppennem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobkyně,

podporovaná

Evropským parlamentem, zastoupeným A. Neergaardem a S. Seyr, jako zmocněnci,

vedlejším účastníkem,

proti

Radě Evropské unie, zastoupené M. Bauerem a J. Herrmannem, jako zmocněnci,

žalované,

podporované:

Českou republikou, zastoupenou M. Smolkem, D. Hadrouškem a J. Vláčilem, jako zmocněnci,

Dánským královstvím, zastoupeným V. Pasternak Jørgensen a C. Thorningem, jako zmocněnci,

Spolkovou republikou Německo, zastoupenou T. Henzem a N. Graf Vitzthumem, jako zmocněnci,

Španělským královstvím, zastoupeným N. Díaz Abad a S. Centeno Huerta, jako zmocněnkyněmi,

Nizozemským královstvím, zastoupeným C. Wissels a M. Bulterman, jako zmocněnkyněmi,

* Jednací jazyk: francouzština.

Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska, zastoupeným E. Jenkinson a J. Beeko, jako zmocněnkyněmi, ve spolupráci s R. Palmerem, barrister,

vedlejšími účastníky řízení,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení V. Skouris, předseda, K. Lenaerts, místopředseda, A. Tizzano, R. Silva de Lapuerta, T. von Danwitz (zpravodaj), E. Juhász, M. Safjan, C. G. Fernlund a J. L. da Cruz Vilaça, předsedové senátů, A. Rosas, G. Arestis, J.-C. Bonichot, A. Arabadžev, C. Toader a C. Vajda, soudci,

generální advokát: Y. Bot,

vedoucí soudní kanceláře: V. Tourrès, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 2. července 2013,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 12. září 2013,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Evropská komise ve své žalobě navrhuje, aby Soudní dvůr zrušil rozhodnutí Rady 2011/866/EU ze dne 19. prosince 2011 k návrhu Komise týkajícímu se nařízení Rady, kterým se s účinkem ode dne 1. července 2011 upravují odměny a důchody úředníků a ostatních zaměstnanců Evropské unie a opravné koeficienty použitelné na tyto odměny a důchody (Úř. věst. L 341, s. 54, dále jen „napadené rozhodnutí“), z důvodu, že toto rozhodnutí porušuje zejména článek 65 služebního řádu úředníků Evropské unie, stanoveného nařízením Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství a kterým se zavádějí zvláštní opatření dočasně použitelná na úředníky Komise (Úř. věst. L 56, s. 1), které bylo pozměněno nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 1080/2010 ze dne 24. listopadu 2010 (Úř. věst. L 311, s. 1), ve znění opravy zveřejněné dne 5. června 2012 (Úř. věst. L 144, s. 48, dále jen „služební řád“), jakož i články 1, 3 a 10 přílohy XI služebního řádu.

Právní rámec

- 2 Článek 64 služebního řádu stanoví:

„Na úředníkovu odměnu vyjádřenou v eurech po povinných srážkách vymezených v tomto služebním řádu nebo v jiných prováděcích nařízeních se použije [opravný] koeficient nižší, vyšší nebo rovnající se 100 % v závislosti na životních podmínkách v různých místech zaměstnání.

[Tyto] [k]oeficienty přijímá Rada na návrh Komise kvalifikovanou většinou stanovenou v čl. 16 odst. 4 a 5 [SEU].“

- 3 Článek 65 služebního řádu stanoví:

„1. Každý rok přezkoumá Rada odměnu [výši odměny] úředníků a ostatních zaměstnanců Unie. Toto přezkoumání se provádí v září s ohledem na společnou zprávu Komise založenou na společném indexu vypracovaném Statistickým úřadem Evropské unie po dohodě s národními statistickými úřady členských států; index odráží situaci v každém členském státě k 1. červenci.

V průběhu tohoto přezkoumání Rada zváží, zda by odměna, jako součást hospodářské a sociální politiky Unie, měla být upravena. Zejména se přihlédně k jakémukoli zvýšení platů ve veřejné službě a nutnosti přijmout nové zaměstnance [a potřebám náborem nových zaměstnanců].

2. V případě podstatné změny životních nákladů Rada rozhodne nejpozději do dvou měsíců o opatřeních k úpravě [opravných] koeficientů a případně o tom, zda se uplatní zpětně.

3. Pro účely tohoto článku jedná Rada na návrh Komise kvalifikovanou většinou stanovenou v čl. 16 odst. 4 a 5 [SEU].“

4. Podle čl. 82 odst. 2 služebního řádu, pokud Rada v souladu s čl. 65 odst. 1 služebního řádu rozhodne o úpravě odměn, rozhodne současně o přiměřené úpravě důchodů.

5. Na základě článku 65a služebního řádu jsou prováděcí pravidla k článkům 64 a 65 stanovena v příloze XI tohoto služebního řádu.

6. Tato příloha XI, nazvaná „Prováděcí pravidla k článkům 64 a 65 služebního řádu“, obsahuje několik kapitol, z nichž první sestává z článků 1 až 3 a je nazvána „Roční přezkoumání odměn podle čl. 65 odst. 1 služebního řádu“, přičemž kapitola 4 je nadepsána „Stanovení a zrušení koeficientů (článek 64 služebního řádu)“.

7. Článek 1 přílohy XI služebního řádu, který je obsažen v oddílu 1 první kapitoly této přílohy, stanoví, že pro účely přezkoumání ve smyslu čl. 65 odst. 1 služebního řádu sestavuje Eurostat každoročně do konce října zprávu o změnách životních nákladů v Bruselu (Belgie) (bruselský mezinárodní index), zprávu o změnách životních nákladů mimo Brusel (parity kupní síly a implicitní indexy) a zprávu o změnách kupní síly platů státních úředníků ústředních státních správách osmi členských států (specifické ukazatele). Uvedený článek 1 rovněž upřesňuje, jakým způsobem má Eurostat ve spolupráci s členskými státy tyto změny vypočítat.

8. Podle článku 3 přílohy XI služebního řádu, který tvoří oddíl 2 první kapitoly této přílohy, nadepsaný „Opatření pro roční úpravu odměn a důchodů“:

„1. S účinkem od 1. července a v souladu s čl. 65 odst. 3 služebního řádu Rada před koncem každého roku rozhodne na návrh Komise a na základě kritérií stanovených v oddíle 1 této přílohy o úpravě odměn a důchodů.

2. Rozsah úpravy se zjistí násobením bruselského mezinárodního indexu specifickým ukazatelem. Úprava se vyjádří v čistých hodnotách jako jednotná procentní sazba.

3. Výše úpravy stanovená tímto způsobem se zařadí podle následující metody do tabulek základních platů uvedených v článku 66 služebního řádu [...]

[...]

5. V Belgii a Lucembursku se nepoužijí žádné [opravné] koeficienty. [Opravné] [k]oeficienty použitelné:

a) na platy úředníků [Evropské] [u]nie vykonávajících službu v ostatních členských státech a na některých jiných místech zaměstnání;

b) [...] na důchody [úředníků] vyplácené v ostatních členských státech pro tu část, která odpovídá nároku získanému před 1. květnem 2004,

se stanoví na základě poměru mezi paritami kupní síly uvedenými v článku 1 této přílohy a směnnými kurzy uvedenými v článku 63 služebního řádu platnými pro odpovídající země.

Uplatní se postupy stanovené v článku 8 této přílohy, které se týkají použití [opravných] koeficientů se zpětnou platností v místech zaměstnání s vysokou mírou inflace.

[...]“

- 9 Článek 8 přílohy XI služebního řádu stanoví datum nabytí účinku ročních a prozatímních úprav opravného koeficientu pro místa zaměstnání s vysokým nárůstem životních nákladů.
- 10 Kapitola 5 této přílohy je nadepsána „Doložka o výjimce“. Sestává z jediného článku 10, jenž stanoví:
„Pokud v rámci Unie dojde k závažnému a náhlému zhoršení ekonomické a sociální situace, které bylo zhodnoceno ve světle objektivních údajů poskytnutých pro tento účel Komisí, předloží Komise příslušné návrhy, o nichž Evropský parlament a Rada rozhodne v souladu s článkem 336 [SFEU].“
- 11 Podle čl. 15 odst. 1 uvedené přílohy se ustanovení této přílohy použijí od 1. července 2004 do 31. prosince 2012.

Skutečnosti předcházející sporu a napadené rozhodnutí

- 12 V prosinci 2010 přijala Rada prohlášení, v němž konstatovala, že „v důsledku posledních finančních a hospodářských krizí, jež v rámci [Unie] nastaly a jež v několika členských státech vedou ke značným fiskálním úpravám a k vyšší nejistotě zaměstnání, dochází k závažnému a náhlému zhoršení ekonomické a sociální situace v [Unii]“. Rada vyzvala Komisi, aby na základě článku 10 přílohy XI služebního řádu a s ohledem na objektivní údaje poskytnuté Komisí předložila včas příslušné návrhy, aby je Evropský parlament a Rada mohly posoudit a přijmout do konce roku 2011 (viz dokument Rady č. 17946/10 ADD 1, ze dne 17. prosince 2010).
- 13 Komise předložila Radě dne 13. července 2011 zprávu o doložce o výjimce (článek 10 přílohy XI služebního řádu) [COM(2011) 440 final, dále jen „zpráva ze dne 13. července 2011“]. S cílem posoudit, zda je pro rok 2011 nutné uplatnit doložku o výjimce stanovenou v článku 10 přílohy XI služebního řádu (dále jen „doložka o výjimce“), Komise použila patnáct ukazatelů, jimiž byly růst hrubého domácího produktu (HDP), domácí poptávka, zásoby, čistý vývoz, soukromá spotřeba, veřejná spotřeba, celkové investice a inflace v rámci Unie, celkové saldo veřejných financí a veřejný dluh v rámci Unie, celková zaměstnanost, míra nezaměstnanosti a odměny zaměstnanců v rámci Unie, ukazatel hospodářského klimatu a očekávání týkající se zaměstnanosti v rámci Unie. V tomto ohledu Komise vycházela z evropských hospodářských prognóz zveřejněných generálním ředitelstvím „Hospodářské a finanční záležitosti“ dne 13. května 2011.
- 14 Podle zprávy ze dne 13. července 2011 ukazatele naznačovaly postupné hospodářské oživení v Unii. Tato zpráva dospěla k závěru, že ve sledovaném období od 1. července 2010, kdy nabyla účinku poslední roční úprava odměn, do poloviny května 2011, kdy byly zpřístupněny nejnovější údaje, v Unii nedošlo k závažnému a náhlému zhoršení ekonomické a sociální situace, a že proto nebylo důvodné podávat návrh podle článku 10 přílohy XI služebního řádu.
- 15 Jednání o zprávě ze dne 13. července 2011 vedlo v Radě k následným diskuzím, na jejichž základě Rada opětovně vyzvala Komisi, aby postupovala podle článku 10 a včas předložila příslušný návrh na úpravu odměn, aby jej Evropský parlament a Rada mohly posoudit a přijmout do konce roku 2011 (viz dokument Rady č. 16281/11 ze dne 31. října 2011).

- 16 V odpověď na tuto výzvu předložila Komise sdělení COM(2011) 829 final, ze dne 24. listopadu 2011, poskytující doplňující informace ke zprávě Komise o doložce o výjimce ze dne 13. července 2011 (dále jen „doplňující informace“), které je založeno zejména na evropských hospodářských prognózách vydaných jejím generálním ředitelstvím „Hospodářské a finanční záležitosti“ dne 10. listopadu 2011. V doplňujících informacích Komise uvedla, že uvedené prognózy „ukazují u ekonomických i sociálních ukazatelů zhoršující se trendy v roce 2011 v porovnání s prognózami vydanými na jaře a také to, že evropské hospodářství nyní prožívá období neklidu“. Komise měla nicméně za to, že vzhledem k vícero skutečnostem se Unie nenachází ve výjimečné situaci ve smyslu článku 10 přílohy XI služebního řádu, která by odůvodňovala přijetí opatření sahajících nad rámec ztráty kupní síly plynoucí z „obvyklé“ metody stanovené v článku 3 této přílohy. Komise tedy nemohla uplatnit doložku o výjimce, neboť by tím porušila uvedený článek 10.
- 17 Téhož dne Komise předložila návrh nařízení Rady, kterým se s účinkem od 1. července 2011 upravují odměny a důchody úředníků a ostatních zaměstnanců Evropské unie a opravné koeficienty použitelné na tyto odměny a důchody [COM(2011) 820 final, dále jen „návrh nařízení“], k němuž připojila důvodovou zprávu. Navržená úprava odměn podle „obvyklé“ metody stanovené v článku 3 přílohy XI služebního řádu činila 1,7 %.
- 18 V napadeném rozhodnutí Rada rozhodla „nepřijmout návrh [nařízení]“ zejména z následujících důvodů:
- „(6) Rada se domnívá, že ani jeden z dokumentů předložených Komisí, tedy ‚zpráva [ze dne 13. července 2011]‘ a následně předložené ‚doplňující informace‘, neodráží přesným a komplexním způsobem současnou ekonomickou a sociální situaci v Evropské unii.
- (7) Rada se navíc domnívá, že se Komise dopustila chyby, když příliš úzce vymezila časové rozmezí pokryté analýzou. Tato chyba zabránila Komisi v řádném vyhodnocení situace, a v důsledku tudíž došlo ke značnému zkreslení závěrů vyvozených z obou dokumentů v tom smyslu, že nedošlo k náhlému a závažnému zhoršení ekonomické a sociální situace v Unii.
- (8) Rada tyto závěry nesdílí. Rada je přesvědčena, že finanční a hospodářská krize, jež v rámci Unie probíhá a jež ve velkém počtu členských států vede ke značným fiskálním úpravám, mimo jiné k úpravám platů úředníků státní správy, představuje závažné a náhlé zhoršení ekonomické a sociální situace v Unii.
- [...]
- (10) Pokud jde o hospodářskou situaci, byla očekávaná míra růstu v Unii na rok 2012 podstatně snížena, a to z +1,9 % na +0,6 %. Čtvrtletní růst Unie klesl z +0,7 % v prvním čtvrtletí roku 2011 na +0,2 % ve druhém a třetím čtvrtletí uvedeného roku. Pokud jde o čtvrté čtvrtletí roku 2011 a první čtvrtletí roku 2012, nárůst HDP se neočekává.
- (11) Při posuzování současné ekonomické a sociální situace by se pozornost měla více zaměřit na situaci na finančních trzích, zejména na problémy v oblasti nabídky úvěrů a na pokles cen aktiv, jež představují důležité určující faktory hospodářského vývoje.
- (12) Pokud jde o sociální situaci, bylo vytváření pracovních míst nedostatečné na to, aby vyvážilo výrazné snížení míry zaměstnanosti. Míra nezaměstnanosti v Unii v letech 2010 a 2011 kolísala, až dosáhla hodnoty 9,8 % v říjnu 2011, a měla by si zachovávat trvale vysokou hodnotu.
- (13) Vzhledem k výše uvedenému se Rada domnívá, že stanovisko Komise, pokud jde o existenci závažného a náhlého zhoršení ekonomické a sociální situace a o její odmítnutí předložit návrh podle článku 10 přílohy XI služebního řádu, je založeno na zjevně nedostatečných a chybných základech.

- (14) Vzhledem k tomu, že [...] Soudní dvůr rozhodl [ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 24. listopadu 2010, Komise v. Rada (C-40/10, Sb. rozh. s. I-12043)], že pro prováděcí období přílohy XI služebního řádu představuje postup stanovený v článku 10 této přílohy jediný způsob, jak zohlednit hospodářskou krizi při úpravě odměn, Rada byla pro použití tohoto článku v době krize závislá na předložení návrhu Komise.
- (15) Rada je přesvědčena, že s ohledem na znění článku 10 přílohy XI služebního řádu a na základě povinnosti loajální spolupráce mezi orgány, která je zakotvena v čl. 13 odst. 2 druhé větě [SEU], měla Komise povinnost příslušný návrh Radě předložit. Závěry Komise a skutečnost, že tento návrh Komise nepředložila, tedy představují porušení této povinnosti.
- (16) Jelikož Rada může jednat pouze na návrh Komise, skutečnost, že Komise nevyvodila správné závěry z důkazů [nevyvodila z údajů správné závěry] a nepředložila návrh podle článku 10 přílohy XI služebního řádu, zabránila Radě v řádné reakci na závažné a náhlé zhoršení ekonomické a sociální situace prostřednictvím přijetí aktu podle článku 10 přílohy XI služebního řádu.“

Návrhová žádání účastníků řízení a řízení před Soudním dvorem

- 19 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr zrušil napadené rozhodnutí a uložil Radě náhradu nákladů řízení.
- 20 Rada navrhuje, aby Soudní dvůr:
- odmítl žalobu jako nepřijatelnou;
 - podpůrně, zamítl uvedenou žalobu jako neopodstatněnou a
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 21 Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 29. března 2012 bylo povoleno vedlejší účastenství Parlamentu na podporu návrhových žádání Komise.
- 22 Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 6. července 2012 bylo České republice, Dánskému království, Spolkové republice Německo, Španělskému království, Nizozemskému království a Spojenému království Velké Británie a Severního Irska povoleno vedlejší účastenství na podporu návrhových žádání Rady.

K přípustnosti žaloby

Argumentace účastníků řízení

- 23 Podle Rady není žaloba přípustná, neboť napadené rozhodnutí není aktem, který vyvolává samostatné právní účinky, a tudíž ani aktem, který by bylo možné napadnout žalobou podle článku 263 SFEU.
- 24 Přijetím napadeného rozhodnutí Rada nijak nezměnila ani v konečném důsledku neodmítla návrh nařízení, nýbrž ve snaze o transparentnost pouze uvedla důvody, proč není schopna tento návrh přijmout. Napadené rozhodnutí nemělo žádný dopad na právní existenci návrhu nařízení.
- 25 Komise naopak zdůrazňuje, že Rada ve skutečnosti přijala „rozhodnutí“ ve smyslu článku 288 čtvrtého pododstavce SFEU, které bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* řadě L. Rada jednala se záměrem reagovat na návrh nařízení, jelikož na tento návrh výslovně odkázala ve třetím právním východisku a v bodě 5 odůvodnění napadeného rozhodnutí.

- 26 Podle Komise toto rozhodnutí vyvolává samostatné právní účinky. Brání totiž uskutečnění roční úpravy podle článků 64 a 65 služebního řádu a z jeho odůvodnění jasně vyplývá, že stanovisko Rady je konečné, takže rozhodnutím nepřijmout návrh nařízení se tento návrh odmítá.
- 27 Kromě toho odmítnutí orgánu přijmout rozhodnutí představuje akt napadnutelný žalobou na neplatnost ve smyslu článku 263 SFEU, jestliže by akt, který orgán odmítá přijmout, mohl být na základě tohoto ustanovení sám napaden. Přitom akt, který Rada odmítla přijmout, tedy nařízení, je jako takový napadnutelným aktem.

Závěry Soudního dvora

- 28 Podle ustálené judikatury je za napadnutelný akt ve smyslu článku 263 SFEU považován každý akt přijatý orgány v jakékoliv formě a jakékoliv povahy, jehož účelem je vyvolat závazné právní účinky (viz zejména rozsudek ze dne 31. března 1971, Komise v. Rada, zvaný „AETR“, 22/70, Recueil, s. 263, bod 42; ze dne 17. července 2008, Athinaïki Techniki v. Komise, C-521/06 P, Sb. rozh. s. I-5829, bod 29; ze dne 18. listopadu 2010, NDSHT v. Komise, C-322/09 P, Sb. rozh. s. I-11911, bod 45, a ze dne 19. prosince 2012, Komise v. Planet, C-314/11 P, bod 94).
- 29 V projednávané věci jde o specifické řízení, v němž orgány musí každoročně upravovat odměny, buď podle metody „matematické“ úpravy stanovené v článku 3 přílohy XI služebního řádu, nebo postupem podle článku 10 této přílohy, který se od uvedeného matematického výpočtu odchyluje.
- 30 V tomto ohledu je třeba vzít v úvahu, že Komise předložila návrh nařízení v rámci „obvyklého“ postupu roční úpravy odměn a důchodů stanoveného v čl. 3 odst. 1 přílohy XI služebního řádu, a na základě tohoto návrhu měla Rada přijmout rozhodnutí do konce roku 2011.
- 31 V bodech odůvodnění napadeného rozhodnutí Rada nicméně uvedla, že finanční a hospodářská krize, v níž se nyní Unie nachází, představuje závažné a náhlé zhoršení ekonomické a sociální situace v rámci Unie a že Komise byla povinna předložit příslušný návrh podle článku 10 přílohy XI služebního řádu.
- 32 Z toho plyne, že napadeným rozhodnutím Rada neodložila své rozhodnutí o návrhu nařízení předloženého na základě článku 3 přílohy XI služebního řádu. Naopak, tento návrh odmítla, čímž postup zahájeny na základě uvedeného článku 3 ukončila.
- 33 Z výše uvedeného vyplývá, že napadené rozhodnutí vyvolává závazné právní účinky.
- 34 Z toho plyne, že žaloba na neplatnost tohoto rozhodnutí je přípustná.

K věci samé

- 35 Na podporu své žaloby Komise vznáší dva žalobní důvody týkající se zaprvé odmítnutí Rady přijmout úpravu odměn a důchodů a zadruhé odmítnutí Rady přijmout úpravu opravných koeficientů použitelných na odměny a důchody v závislosti na různých místech zaměstnání nebo bydliště.

K prvnímu žalobnímu důvodu, týkajícímu se odmítnutí Rady přijmout úpravu odměn a důchodů

Argumentace účastníků řízení

- 36 V rámci prvního žalobního důvodu Komise především tvrdí, že Rada zneužila pravomoc a porušila článek 65 služebního řádu, jakož i články 3 a 10 přílohy XI služebního řádu.

- 37 Rada ve skutečnosti uplatnila uvedený článek 10 s tím, že prostřednictvím napadeného rozhodnutí zmrazila unijní platy, ačkoli Komise nepředložila na základě tohoto článku žádný návrh. Nebyl-li přitom takový návrh předložen, podmínky pro použití uvedeného článku 10 nebyly splněny a Rada byla povinna přijmout návrh nařízení založený na článku 3 přílohy XI služebního řádu, který jí neponechává žádný prostor pro uvážení. Jedině Komise je oprávněna posuzovat kritéria pro použití článku 10 uvedené přílohy a rozhodovat, zda je či není vhodné navrhnout opatření a jakou povahu mají taková opatření mít.
- 38 Současně si Rada přisvojila pravomoc Parlamentu, když rozhodla sama, že podmínky stanovené v článku 10 přílohy XI služebního řádu jsou splněny, ačkoliv tento článek odkazuje na článek 336 SFEU, a tedy na řádný legislativní postup.
- 39 Jediným způsobem, jak Rada mohla dosáhnout uplatnění doložky o výjimce, je zpochybnit před Soudním dvorem z důvodu zjevně nesprávného posouzení rozhodnutí Komise nevyhovět její výzvě k uplatnění této doložky nebo nepředložit příslušný návrh na základě uvedeného článku 10, a případně současně podat návrh na předběžná opatření vztahující se na předmětnou dobu do vydání rozsudku ve věci samé.
- 40 Podpůrně Komise tvrdí, že i kdyby Rada byla příslušná k přijetí napadeného rozhodnutí, dopustila se nesprávného právního posouzení, když porušila podmínky pro použití článku 10 přílohy XI služebního řádu. Má za to, že napadené rozhodnutí je stíženo „nedostatečným a nesprávným“ odůvodněním, neboť uvedené podmínky pro použití nebyly v roce 2011 splněny.
- 41 Komise připomíná, že podle judikatury je v oblastech, v nichž je nezbytné komplexně posoudit ekonomickou a sociální situaci, nadána širokou posuzovací pravomocí a uvádí, že použila patnáct ukazatelů vztahujících se jak k ekonomické, tak sociální situaci, jež nebyly členskými státy během jednání o zprávě ze dne 13. července 2011 a doplňujících informacích kritizovány. Důvody uvedené Radou v bodech 7, 8 a 10 až 12 napadeného rozhodnutí nemohou zpochybnit závěr, k němuž Komise v této zprávě a doplňujících informacích dospěla.
- 42 Parlament se připojuje k argumentům Komise a dodává, že jestliže Rada chtěla z politických důvodů souvisejících s finanční krizí změnit metodu úpravy odměn a důchodů stanovenou ve služebním řádu, měla dodržet řádný legislativní postup, v jehož rámci činí politická rozhodnutí společně dva legislativní orgány, Parlament a Rada.
- 43 Rada tvrdí, že napadené rozhodnutí není založeno na článku 10 přílohy XI služebního řádu. Jelikož Komise nepředložila návrh na základě tohoto ustanovení, Rada jej nemohla použít a ani tak neučinila.
- 44 Posouzení ekonomické a sociální situace v rámci Unie a konstatování jejího závažného a náhlého zhoršení ve smyslu článku 10 nepřísluší výlučně Komisi, ale Rada a Parlament v tomto směru disponují vlastní posuzovací pravomocí. Na základě uvedeného článku 10 a povinnosti loajální spolupráce stanovené v čl. 13 odst. 2 druhé větě SEU měla Komise poskytnout Parlamentu a Radě objektivní údaje, aby mohly provést vlastní posouzení dané situace.
- 45 Dospěla-li Rada, v rozporu se závěrem Komise, v rámci uvedené posuzovací pravomoci k závěru, že jsou podmínky pro uplatnění doložky o výjimce splněny, jediným krokem, který mohla učinit, je nepřijmout návrh Komise založený na „obvyklé“ metodě stanovené v článku 3 přílohy XI služebního řádu a současně podat žalobu k Soudnímu dvoru s návrhem, aby byl závěr Komise shledán neopodstatněným. Každopádně, i kdyby k posouzení podmínek pro uplatnění doložky o výjimce byla výlučně příslušná Komise, využití takové výsady Komisí musí podléhat soudnímu přezkumu. Rada musí v případech, kdy se domnívá, že je rozbor Komise stíženo zjevně nesprávným posouzením, postupovat výše uvedeným způsobem.

- 46 Tak tomu je v projednávané věci. Napadené rozhodnutí má pouze ten účinek, že zachovává právní postavení Rady do doby, než Soudní dvůr rozhodne o otázce, zda byly v projednávané věci splněny podmínky pro uplatnění doložky o výjimce, a zda tedy Komise byla povinna předložit návrh na tomto základě. Předložení návrhu na předběžná opatření Soudnímu dvoru, který by se vztahoval na předmětnou dobu do vydání rozsudku ve věci samé, není v takové situaci vhodné.
- 47 Kromě toho odůvodnění napadeného rozhodnutí není ani nedostatečné, neboť je stanovisko Rady podloženo 16 body odůvodnění uvedeného rozhodnutí, ani zjevně nesprávné.
- 48 V tomto ohledu má Rada za to, že při posuzování ekonomické a sociální situace disponuje širokým prostorem pro uvážení a že soudní přezkum využití tohoto prostoru pro uvážení musí podléhat stejným omezením, jakým podléhá prostor pro uvážení, kterým disponuje Komise. Komise tedy měla prokázat, že se Rada dopustila nesprávného právního posouzení.
- 49 Navíc, pokud jde o pojem „závažné a náhlé zhoršení ekonomické a sociální situace“ ve smyslu článku 10 přílohy XI služebního řádu, Rada v zásadě sdílí názor Komise, podle něhož výraz „zhoršení“ označuje ztížení ekonomické a sociální situace, „závažnost“ musí být posouzena z hlediska rozsahu, ale i doby trvání zjištěných ekonomických a sociálních účinků a „náhlost“ musí být posouzena z hlediska rychlosti a předvídatelnosti uvedených účinků. Komise však tato kritéria uplatnila zjevně nesprávným způsobem a v jejím rozboru se nachází řada mezer, metodologických chyb a pochybení, v jejichž důsledku je výsledek jejího rozboru nesprávný.
- 50 Česká republika se domnívá, že z procesního hlediska neměla Rada jinou možnost, jak dosáhnout účinného přezkoumání legality výkonu pravomocí, které Komisi přiznává článek 10 přílohy XI služebního řádu. Podmínkou správnosti tohoto postupu však je, aby Rada správně vyhodnotila splnění podmínek pro použití uvedeného článku, což představuje zásadní otázku.
- 51 Dánské království předkládá informace o ekonomické situaci v Dánsku, a zejména o náhlém a výrazném poklesu vývoje reálných platů úředníků dánské státní správy v průběhu roku 2011 s cílem ukázat, že v předmětné době v Unii opravdu docházelo k závažnému a náhlému zhoršení ekonomické a sociální situace.
- 52 Spolková republika Německo se domnívá, že závěry, ke kterým Komise dospěla ve zprávě z 13. července 2011 a doplňujících informacích, jsou nesprávné. Uvádí několik skutečností, které podle ní ukazují, že ekonomická a sociální situace se během roku 2011 náhle zhoršila, jako je skutečnost, že tři členské státy byly nuceny využít finanční pomoci, a že ve čtvrtém čtvrtletí roku 2011 došlo v Unii k poklesu HDP a vývozu. Tento členský stát se mimoto domnívá, že vysvětlení poskytnutá Komisí v její zprávě ze dne 13. července 2011 k „zásadě paralelního vývoje“ kupní síly státních úředníků osmi referenčních členských států a kupní síly unijních úředníků jsou v rámci přezkumu podmínek pro použití článku 10 přílohy XI služebního řádu neúčinná, jelikož „obvyklá“ metoda roční úpravy odměn a důchodů stanovená ve služebním řádu neodráží všechny skutečnosti ovlivňující kupní sílu platů úředníků státních správ.
- 53 Španělské království má rovněž za to, že v době, kdy Komise předložila svůj návrh nařízení, existovaly dostatečné údaje svědčící o existenci závažné a výjimečné krize vyžadující použití uvedeného článku 10, jak plyne zejména z hospodářských prognóz Komise z podzimu roku 2011 zveřejněných dne 10. listopadu 2011 a z opatření týkajících se pracovníků veřejného sektoru vydaných během let 2010 a 2011 ve Španělsku.
- 54 Nizozemské království tvrdí, že zatímco Komise poskytuje objektivní údaje o ekonomické a sociální situaci, není k posouzení takové situace výlučně příslušná. V rámci uplatnění doložky o výjimce má Rada při hodnocení ekonomické a sociální situace v Unii diskreční pravomoc. Tento členský stát dodává, že předseda Komise p. Barroso v listopadu 2011 při prezentaci roční analýzy růstu v roce 2012

zmínil, že v současnosti probíhá krize, k jejímuž řešení je nutné přijmout naléhavá opatření. Kromě toho znění článku 10 přílohy XI služebního řádu nenaznačuje, že by uplatnění doložky o výjimce bylo odůvodněno pouze ekonomickým a sociálním zhoršením způsobeným externími faktory.

55 Podle Spojeného království může Rada na základě objektivních údajů poskytnutých Komisí konstatovat, že došlo k závažnému a náhlému zhoršení ekonomické a sociální situace a v takovém případě rozhodnout, že návrh Komise předložený podle článku 3 přílohy XI služebního řádu nepřijme. Mimoto Komise v projednávané věci založila svůj rozbor otázky, zda se použije článek 10 této přílohy, na chybném předpokladu zachování „zásady paralelního vývoje“, jak je vyjádřena v uvedeném článku 3. Nicméně ani znění, ani duch uvedeného článku 10 nenaznačují, že by jediným vhodným způsobem, jak prokázat ekonomické nebo sociální zhoršení, bylo ověřit, zda došlo k události, která změnila kupní sílu úředníků státních správ způsobem, který nemohl být metodou stanovenou v článku 3 přílohy XI služebního řádu zohledněn nebo který takto zohlednit ani nelze.

Závěry Soudního dvora

56 První žalobní důvod uplatněný Komisí, který vychází ze zneužití pravomoci Radou a z porušení článku 65 služebního řádu, jakož i článků 3 a 10 přílohy XI služebního řádu, se v zásadě dotýká rozdělení rolí mezi unijní orgány při provádění roční úpravy odměn a důchodů.

57 Zprv, pokud jde o prováděcí pravidla k uvedenému článku 65 obsažená v příloze XI služebního řádu, je třeba připomenout, že článek 3 této přílohy, který upravuje „obvyklý“ postup roční úpravy odměn a důchodů, stanoví jak matematický výpočet úpravy, tak datum nabytí účinku této úpravy, a neponechává tedy Komisi ani Radě žádný prostor pro uvážení ohledně obsahu návrhu nebo aktu, jež má být přijat.

58 Pokud jde o doložku o výjimce uvedenou v článku 10 přílohy XI služebního řádu, toto ustanovení přiznává orgánům ohledně obsahu opatření, která mají být přijata, široký prostor pro uvážení a stanoví, že Parlament a Rada společně rozhodnou postupem podle článku 336 SFEU, tedy řádným legislativním postupem stanoveným v článku 294 SFEU.

59 V tomto ohledu je třeba dodat, že po dobu použitelnosti přílohy XI služebního řádu představuje postup stanovený v článku 10 této přílohy jedinou možností, jak zohlednit hospodářskou krizi v rámci úpravy odměn a odklonit se od použití kritérií stanovených v čl. 3 odst. 2 této přílohy (rozsudek ze dne 24. listopadu 2010, Komise v. Rada, uvedený výše, bod 77).

60 Z toho vyplývá, že orgány jsou povinny každoročně rozhodovat o úpravě odměn, buď tak, že provedou „matematickou“ úpravu dle metody stanovené v uvedeném článku 3, nebo tak, že se v souladu s článkem 10 přílohy XI služebního řádu od tohoto matematického výpočtu odkloní.

61 Kromě toho z důvodu zásadních rozdílů mezi těmito dvěma postupy, pokud jde o jejich průběh, zejména určení obsahu rozhodnutí, které má být učiněno, jakož i zúčastněné orgány, nemůže Rada postup zahájený na návrh Komise podle článku 3 přílohy XI služebního řádu změnit, na základě tohoto návrhu, na postup podle článku 10 uvedené přílohy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. listopadu 2010, Komise v. Rada, uvedený výše, bod 83). Vzhledem k tomu, že návrh předložený na základě uvedeného článku 3 není předkládán Parlamentu, na rozdíl od návrhu podle článku 10 přílohy XI služebního řádu, není taková přeměna možná, i kdyby s ní Parlament a Rada souhlasily.

62 Skutečnost, že Parlament a Rada nemohou změnit právní základ, na němž Komise předložila návrh, představuje hlavní rozdíl mezi postupy roční úpravy odměn a důchodů stanovenými v příloze XI služebního řádu na straně jedné a pravidly Smlouvy o FEU upravujícími legislativní činnost unijních

orgánů na straně druhé. Podle posledně uvedených pravidel totiž Parlament a Rada mohou zejména na základě čl. 294 odst. 7 písm. a) a odst. 13 SFEU společně změnit během legislativního postupu právní základ zvolený Komisí.

- 63 Za těchto okolností musí být rozdělení rolí mezi orgány ve fázi zahájení postupu roční úpravy odměn a důchodů posuzováno v závislosti na specifických rysech postupů stanovených v příloze XI služebního řádu.
- 64 Zadržet je třeba uvést, že pojem „závažné a náhlé zhoršení ekonomické a sociální situace zjištěné v rámci Unie“ ve smyslu článku 10 přílohy XI služebního řádu je pojmem objektivním.
- 65 I když článek 10 upravuje několik etap postupu a výslovně stanoví, že jedině Komise poskytuje objektivní údaje a předkládá příslušné návrhy Parlamentu a Radě, jež o těchto návrzích rozhodují, neuvádí nicméně, kterým orgánům či orgánu přísluší posoudit údaje poskytnuté Komisí za účelem konstatování, zda došlo, či nedošlo ke zhoršení ve smyslu tohoto ustanovení, zejména v případě, kdy mají Komise a Rada protichůdné názory.
- 66 Za těchto okolností je třeba za účelem určení orgánu nebo orgánů, které jsou v tomto ohledu příslušné, vzít v úvahu kontext článku 10 přílohy XI. Tento článek se nachází v příloze služebního řádu, která stanoví prováděcí pravidla k článku 65 služebního řádu.
- 67 Uvedený čl. 65 odst. 1 služebního řádu, stanoví, že Rada každý rok přezkoumá výši odměny úředníků a ostatních zaměstnanců Unie a zváží, zda by tato výše měla být jako součást hospodářské a sociální politiky Unie upravena. Ze znění tohoto ustanovení vyplývá, že se Radě v rámci ročního přezkoumání výše odměn přiznává posuzovací pravomoc (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. června 1973, Komise v. Rada, 81/72, Recueil, s. 575, body 7 a 11; rozsudek ze dne 6. října 1982, Komise v. Rada, 59/81, Recueil, s. 3329, body 20 až 22 a 32, jakož i rozsudek ze dne 24. listopadu 2010, Komise v. Rada, uvedený výše, bod 55).
- 68 Vzhledem k uvedené roli, kterou Radě přiznává čl. 65 odst. 1 služebního řádu, vede systematika článku 10 přílohy XI služebního řádu k výkladu, podle kterého přísluší konstatování závažného a náhlého zhoršení ekonomické a sociální situace ve smyslu tohoto článku 10 pro účely zahájení postupu podle tohoto článku v této fázi postupu Radě.
- 69 Kromě toho s ohledem na specifické rysy postupů stanovených v člancích 3 a 10 přílohy XI služebního řádu, uvedené v bodech 60 až 62 tohoto rozsudku, vyžaduje účel tohoto článku 10 a zejména požadavek dodržení role, kterou toto ustanovení přiznává Parlamentu, aby mohl být postup podle tohoto článku 10 zahájen i v případě, kdy se Komise a Rada neshodnou v otázce, zda došlo k závažnému a náhlému zhoršení ekonomické a sociální situace v rámci Unie, a tedy v otázce, zda je třeba postupovat podle článku 10 přílohy XI služebního řádu. V případě takové neshody může jedině zahájení posledně uvedeného postupu umožnit účast Parlamentu v rozhodovacím procesu.
- 70 Zahájení takového postupu by přitom nemohlo být zajištěno a užitečný účinek uvedeného článku 10 by mohl být oslaben, kdyby jediným orgánem příslušným rozhodnout, zda došlo k závažnému a náhlému zhoršení ekonomické a sociální situace v rámci Unie, byla Komise.
- 71 V tomto směru již Soudní dvůr rozhodl, že s ohledem na jasné znění článku 10 přílohy XI služebního řádu nelze mít za to, že výkon pravomoci přiznané Komisi uvedeným článkem předkládat příslušné návrhy je pouhou možností tohoto orgánu (rozsudek ze dne 24. listopadu 2010, Komise v. Rada, uvedený výše, bod 79).

- 72 Posoudit objektivní údaje poskytnuté Komisí tak přísluší Radě s cílem konstatovat, zda došlo, či nedošlo k takovému závažnému a náhlému zhoršení umožňujícímu odklon od „obvyklé“ metody roční úpravy odměn a důchodů stanovené v článku 3 přílohy XI služebního řádu a zahájení postupu podle článku 10 této přílohy, aby Rada a Parlament mohly společně rozhodnout o příslušných opatřeních navržených Komisí v situaci takové krize.
- 73 Takový výklad na rozdíl od toho, co tvrdí Komise a Parlament, ostatně nemůže zasáhnout do zásady rovnováhy mezi unijními orgány ani do rozdělení pravomocí mezi unijní orgány v dané oblasti, neboť uvedené konstatování Rady je pouze mezifází postupu podle článku 10 přílohy XI služebního řádu.
- 74 Je totiž třeba zdůraznit, že shledá-li Rada na základě objektivních údajů poskytnutých Komisí, že došlo k závažnému a náhlému zhoršení ekonomické a sociální situace v rámci Unie ve smyslu uvedeného článku 10, je Komise povinna předložit na základě tohoto ustanovení příslušné návrhy Parlamentu a Radě. V takové situaci má Komise nicméně vlastní prostor pro uvážení stran obsahu těchto návrhů, tedy otázky výběru opatření, která s ohledem na danou ekonomickou a sociální situaci považuje za vhodná, jakož i na další faktory, které je třeba zohlednit, jako je hledisko řízení lidských zdrojů a zvláště potřeby nábory nových zaměstnanců.
- 75 V projednávané věci Rada vyzvala Komisi, aby jí poskytla objektivní údaje umožňující provést posouzení podle článku 10 přílohy XI služebního řádu a Komise tyto údaje spolu s vlastním posouzením Radě poskytla.
- 76 Posouzení těchto dvou orgánů však byla protichůdná a Komise nepředložila na základě posouzení Rady návrhy, které by Parlamentu a Radě umožnily na základě článku 10 přílohy XI služebního řádu postupem podle článku 294 SFEU rozhodnout o příslušných opatřeních s ohledem na stávající ekonomickou a sociální situaci v rámci Unie.
- 77 V této situaci nebyla Rada povinna přijmout návrh nařízení předložený na základě článku 3 přílohy XI služebního řádu, tedy „obvyklou“ metodu úpravy odměn, neboť jí v této fázi postupu přísluší konstatovat, že došlo k závažnému a náhlému zhoršení ve smyslu článku 10 této přílohy, které umožňuje zahájit postup stanovený tímto článkem.
- 78 Rada tedy tím, že přijala napadené rozhodnutí, nezneužila pravomoc a neporušila článek 65 služebního řádu ani články 3 a 10 přílohy XI tohoto řádu.
- 79 Co se týče argumentu, který Komise uplatňuje podpůrně a podle něhož Rada porušila podmínky pro uplatnění doložky o výjimce stanovené v článku 10 přílohy XI služebního řádu, neboť tyto údajně nebyly v roce 2011 splněny, je třeba připomenout, že v rámci tohoto argumentu Komise tvrdí, že v oblastech, v nichž je nezbytné komplexně posoudit ekonomickou a sociální situaci, je nadána širokou posuzovací pravomocí a že odůvodnění napadeného rozhodnutí nemůže zpochybnit závěr, k němuž dospěla ve zprávě ze dne 13. července 2011 a doplňujících informacích.
- 80 S ohledem na závěr učiněný v bodě 77 tohoto rozsudku, podle něhož v této fázi postupu přísluší Radě, aby konstatovala zhoršení ve smyslu článku 10 přílohy XI služebního řádu umožňující zahájit postup podle uvedeného článku, nemůže Komise ve vztahu k tomuto konstatování, jež přísluší Radě, uplatňovat posuzovací pravomoc.
- 81 Z toho plyne, že podpůrný argument Komise je neúčinný.
- 82 S ohledem na předcházející úvahy je třeba první žalobní důvod zamítnout.

K druhému žalobnímu důvodu, týkajícímu se nepřijetí úpravy opravných koeficientů použitelných na odměny a důchody v závislosti na místech zaměstnání nebo bydliště

Argumentace účastníků řízení

- 83 V rámci tohoto žalobního důvodu Komise tvrdí, že Rada popřela článek 64 služebního řádu a články 1 a 3 přílohy XI služebního řádu, když nepřijala návrh nařízení v rozsahu, v němž se týkal úpravy opravných koeficientů použitelných na odměny a důchody. Tyto články 1 a 3 jsou pro Radu stejně závazné v oblasti koeficientů jako v oblasti úpravy odměn. V tomto směru odkazuje Komise na své argumenty rozvinuté v rámci prvního žalobního důvodu a doplňuje, že podle znění a systematiky článků 3 a 8 přílohy XI služebního řádu musí být opravné koeficienty upraveny do konce každého roku, stejně jako v případě úpravy obecné výše odměn a důchodů.
- 84 Rada rovněž porušila zásadu rovného zacházení, jelikož úprava opravných koeficientů má zachovat věcně rovné zacházení s úředníky bez ohledu na jejich místo zaměstnání v Unii. Tato hospodářská rovnost mezi Bruslem a ostatními místy zaměstnání by měla být zajištěna bez ohledu na úpravu obecné výše odměn a důchodů.
- 85 Nakonec Rada údajně porušila čl. 296 odst. 2 SFEU tím, že neodůvodnila své rozhodnutí, co se týče opravných koeficientů. Napadené rozhodnutí ani nezmiňuje článek 64 služebního řádu. Přitom posouzení návrhu nařízení ohledně opravných koeficientů je oddělitelné od posouzení návrhu nařízení ohledně úpravy odměn. Tyto koeficienty totiž mají provést zásadu rovného zacházení bez ohledu na obecnou výši odměn, a nezávisí tedy na obecném ekonomickém a sociálním vývoji v Unii. Článek 10 přílohy XI služebního řádu tak nemohl odůvodnit nepřijetí opravných koeficientů navržených Komisí.
- 86 Podle Rady je druhý žalobní důvod stejně jako první žalobní důvod založen na chybném předpokladu, že Rada návrh nařízení v konečném důsledku odmítla. Kromě toho na rozdíl od článku 65 služebního řádu nestanoví článek 64 tohoto řádu ani žádné jiné ustanovení přílohy XI služebního řádu, že by Rada měla povinnost rozhodnout o úpravě opravných koeficientů do konce roku, přestože tyto koeficienty bývají z praktických důvodů pravidelně upravovány ve stejný čas jako výše odměn. Zvláště článek 3 přílohy XI služebního řádu neodkazuje na uvedený článek 64.
- 87 Co se týče tvrzeného porušení zásady rovného zacházení má Rada za to, že stávající rozdíly mezi opravnými koeficienty použitelnými od 1. července 2010 a opravnými koeficienty navrženými Komisí v listopadu 2011 se celkově nachází v rozpětí, jež zaručuje věcnou a racionální souvztažnost v zacházení ve smyslu judikatury. Na rozdíl od úpravy obecné výše odměn totiž příloha XI služebního řádu nestanoví závaznou matematickou metodu umožňující určit, v čem taková souvztažnost spočívá.
- 88 Pokud jde o údajný nedostatek odůvodnění, opakuje Rada svůj argument, podle kterého není napadené rozhodnutí „právním aktem“ ve smyslu článku 296 SFEU, a nepodléhalo tedy povinnosti odůvodnění stanovené tímto článkem. Každopádně hlavním účelem napadeného rozhodnutí byla roční úprava výše odměn a důchodů a uplatnění doložky o výjimce na tuto úpravu. Jelikož je úprava opravných koeficientů jen vedlejším aspektem, zejména z důvodu jejího dopadu na rozpočet, nemusí být s ohledem na judikaturu k uvedenému článku 296 SFEU zvláště odůvodňována.
- 89 Podle Spojeného království závisí otázka vhodnosti jakékoliv úpravy opravných koeficientů přímo na případném rozhodnutí o roční úpravě výše odměn a důchodů. Není-li takové rozhodnutí přijato, není Rada povinna uvádět zvláště důvody svého rozhodnutí nepřijmout návrh nařízení v rozsahu, v němž se týká opravných koeficientů.

Závěry Soudního dvora

- 90 Aby bylo možné rozhodnout o opodstatněnosti druhého žalobního důvodu, je třeba přezkoumat, zda je doložka o výjimce stanovená v článku 10 přílohy XI služebního řádu použitelná pouze na roční úpravu obecné výše odměn, či zda se vztahuje i na roční úpravu opravných koeficientů.
- 91 V této souvislosti je třeba přihlédnout ke znění uvedeného článku 10, které je formulováno obecně bez výslovného odkazu na jednotlivá zvláštní ustanovení přílohy XI služebního řádu, na úpravu obecné výše odměn či na opravné koeficienty.
- 92 Dále je třeba zohlednit systematiku přílohy XI služebního řádu.
- 93 V tomto ohledu je třeba připomenout, že se článek 10 této přílohy nachází v samostatné kapitole, která následuje po kapitolách týkajících se pravidel upravujících roční a prozatímní úpravy odměn, jakož i stanovení a zrušení opravných koeficientů.
- 94 Příloha XI služebního řádu dále v rámci stanovení prováděcích pravidel k článkům 64 a 65 služebního řádu jednoznačně nerozlišuje mezi pravidly týkajícími se na jedné straně opravných koeficientů a na druhé straně úpravy obecné výše odměn, tedy změny tabulky základních platů. Naproti tomu prováděcí pravidla k článku 64 služebního řádu se nachází v kapitole 4 této přílohy a týkají se stanovení a zrušení opravných koeficientů, kdežto prováděcí pravidla k čl. 65 odst. 1 služebního řádu se nacházejí v první kapitole této přílohy a týkají se ročního přezkoumání výše odměn a důchodů. Posledně uvedené přezkoumání přitom podle článku 3 této přílohy zahrnuje nejen úpravu obecné výše odměn a důchodů, tedy změnu tabulky základních platů, ale i úpravu použitelných opravných koeficientů, jak vyplývá z odstavce 5 tohoto článku 3.
- 95 Z toho plyne, že se doložka o výjimce stanovená v článku 10 přílohy XI služebního řádu vztahuje na roční úpravu odměn a důchodů jako celek, včetně roční úpravy použitelných opravných koeficientů.
- 96 S ohledem na předcházející úvahy a na to, jak Soudní dvůr posoudil první žalobní důvod uplatněný Komisí, Rada nepopřela článek 64 služebního řádu ani články 1 a 3 přílohy XI služebního řádu, když rozhodla nepřijmout návrh nařízení předložený na základě uvedeného článku 3, a to i v rozsahu, v němž se tento návrh týkal úpravy opravných koeficientů.
- 97 Rada ani neporušila zásadu rovného zacházení. Důvodem, proč totiž Rada návrh nařízení nepřijala, je dosažení cíle tkvícího v uplatnění postupu podle článku 10 přílohy XI služebního řádu. Tento článek 10 zavádí zvláštní postup pro případ závažného a náhlého zhoršení ekonomické a sociální situace v rámci Unie, aniž stanoví meritorní výsledek tohoto postupu. Za těchto podmínek je zcela možné, ba dokonce nezbytné zohlednit zásadu rovného zacházení při rozhodování o obsahu přijímaných opatření, aniž by tato zásada uskutečnění uvedeného postupu bránila.
- 98 Co se týče porušení čl. 296 odst. 2 SFEU vytýkaného Komisí, je třeba připomenout, jak vyplývá z ustálené judikatury, že ačkoliv musí z odůvodnění vyžadovaného tímto ustanovením jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu Společenství, jenž dotčený akt vydal, tak, aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a aby Soudní dvůr mohl vykonávat svůj přezkum, není potřeba, aby toto odůvodnění uvádělo veškeré relevantní skutkové nebo právní okolnosti (viz zejména rozsudky ze dne 29. února 1996, Komise v. Rada, C-122/94, Recueil, s. I-881, bod 29; ze dne 12. července 2005, Alliance for Natural Health a další C-154/04 a C-155/04, Sb. rozh. s. I-6451, bod 133, jakož i ze dne 12. prosince 2006, Německo v. Parlament a Rada, C-380/03, Sb. rozh. s. I-11573, bod 107).
- 99 Dodržení povinnosti uvést odůvodnění musí být dále posuzováno nejen s ohledem na znění aktu, ale rovněž s ohledem na jeho kontext a na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (viz zejména výše uvedené rozsudky ze dne 29. února 1996, Komise v. Rada, bod 29; Alliance for Natural

Health a další, bod 134, jakož i Německo v. Parlament a Rada, bod 108). Konkrétně je akt odůvodněn dostatečně, jestliže byl vydán v kontextu, který je dotčenému orgánu znám a který mu umožňuje pochopit dosah přijatého opatření (v tomto smyslu viz zejména rozsudky ze dne 29. října 1981, Arning v. Komise, 125/80, Recueil, s. 2539, bod 13; ze dne 22. června 2004, Portugalsko v. Komise, C-42/01, Sb. rozh. s. I-6079, body 69 a 70, jakož i ze dne 15. listopadu 2012, Rada v. Bamba, C-417/11 P, bod 54).

- 100 V projednávané věci body odůvodnění napadeného rozhodnutí, zejména body 8, 15 a 16, jasně ukazují, že se toto rozhodnutí zakládá na důvodu, že podle posouzení ekonomické a sociální situace v Unii Radou jsou věcné podmínky pro použití článku 10 přílohy XI služebního řádu splněny, a že tedy měla Komise předložit návrh nařízení na základě tohoto článku namísto článku 3 uvedené přílohy.
- 101 Mimoto stanoviska zaujatá Komisí a Radou před přijetím napadeného rozhodnutí se týkala obecné otázky, zda bylo pro rok 2011 vhodné použít „obvyklou“ metodu stanovenou v článku 3 přílohy XI služebního řádu, nebo doložku o výjimce, bez rozlišování mezi obecnou vyšší odměn a opravnými koeficienty.
- 102 Navíc druhé právní východisko napadeného rozhodnutí odkazuje na přílohu XI služebního řádu jako celek.
- 103 Za těchto okolností se odůvodnění napadeného rozhodnutí vztahuje na návrh nařízení jako celek, a tedy jak na úpravu obecné výše odměn a důchodů, tak na úpravu opravných koeficientů.
- 104 Z toho plyne, že Rada neporušila čl. 296 odst. 2 SFEU, když v napadeném rozhodnutí nevysvětlila v samostatné části důvody, proč nepřijala úpravu opravných koeficientů navrhovanou Komisí.
- 105 Z výše uvedeného vyplývá, že druhý žalobní důvod dovolávaný Komisí, který vychází z porušení článku 64 služebního řádu, článků 1 a 3 přílohy XI služebního řádu, zásady rovného zacházení, jakož i povinnosti uvést odůvodnění, musí být zamítnut jako neopodstatněný.
- 106 Vzhledem k tomu, že žádnému z žalobních důvodů, které Komise vznesla na podporu své žaloby, nelze vyhovět, je třeba žalobu zamítnout v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 107 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Rada požadovala náhradu nákladů řízení a Komise neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení. Podle čl. 140 odst. 1 téhož řádu nesou členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**
- 2) **Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.**
- 3) **Česká republika, Dánské království, Spolková republika Německo, Španělské království, Nizozemské království, Spojené království Velké Británie a Severního Irska, jakož i Evropský parlament ponесou vlastní náklady řízení.**

Podpisy.